

15 BANI NUMERUL

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 16 A FIE-CARE LUNI SI SE PLATESC
TOT-D'AUNA INAINTE**IN BUCURESCI** La casa Administratiunie
IN TARA: Prin mandate postale.
Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.**IN STREINATATE:** La teatele oficiale pos-

tale din Uniuia, prin mandate postale.

Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.

LA PARIS: Se gaseste jurnalul cu 25 cent.

numerul, la Kioscul din rue Montmartre 443

Boulevardul St. Germain No. 84.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

GRIGORE VENTURA

Prim-redactor responsabil

UNIREA

SI
DOMNUL A.

O INTERPELARE COLECTIVISTA

I. BRATIANU FATA CU RESBELUL

GUSTUL PUBLICULUI

FEMEIA MORTULUI

UNIREA

SI
DOMNUL A.

Nu se trimite spre publicare urmatorul articol căruia ne grăbim a-l da locul de onoare în ziarul nostru.

România Liberă intrun articol îscălit de domnul A. și care pare inspirat de o literă care, de și nu are un rang în alfabet tot atât de mare, dar în eraria junimisă trece înainte, se pronunță contra unirei opozițiunii în lupta întreprinsă în contra guvernului d-lui I. Brătianu.

D. A. Incepe printr-o declarație de amord-lui I.C. Brătianu. Toate gusturile aparțin naturii, zice francesul și nu putem impiedica pe d. A. se aibă stima, venerație, iubire particulară pentru șeful colectivităței, părintele Dimanilor și Stefan Belior, și autorul moralului sistem ce ne guvernează. Însă să ne fie permis a întreba pe d. A. de ce cauta să restoarne pe un om așa de perfect și de iubit, al carui spirit fără prejudecăță a admis tot-d'aua teste ideile cel mai contradictorii chiar, și a cărui morală largă a îmbrățișat pe totuși oamenii care au voit să slujească, fie el eiși din închisoare, fie din... ne opriș aci pentru respectul cititorilor?

D. A. are opoziție, dar nu pentru returnare. D-lui are un program, un ideal de guvern. Când zicem că are, ne înșelăm. Acest program nu este al d-lui. Un mare om de stat... al viitorului l'a născocit. Dar d. A. chiamă pe toți, conservatori și liberali, bătrâni și tineri, pentru a adopta acest program politic, a se pune sub direcția acestui om de stat, în fine a părăsi erorile vieții lor întregi, pentru a crede în legea cea nouă. D-sa este în fine S-tul Ion al unuia nou Isus. Nu este el lumina, ci, ca să mărturisească de lumină și vine spre mărturisire, ca totuși ce crează prin el, căci cel ce dupe densus vine, mă mare ca densus este.

Toți cunoaștem și omul și programul. Să vedem mai întîi programul. Iată : « Respectul libertăților publice, domnia legei, organizația comună și justiției, desvoltarea învățământului, inamovibilitatea magistraturii, și în fine etalonul de aur. »

Foarte bine! Dar de unde d. A. conchide că acest program este învenție și proprietatea personală a d-lui Carp, și că numai acest fruntaș neințelește încă ar fi în stare să aplice, probabil cu colaborația d-lui A.? Întîi vom observa intelligentul d. A. că chiar timpul des femmes comprises a trecut; iar acel al oamenilor politici neințelește ne teamă că nu va veni niciodată. De altintrele cunoaștem de mult acest căntec care ni se cântă de căpătăva ani, de niște prieteni prea zeloși ai d-lui Carp care îl fac mai mult rău de cătă bine.

D. Carp, Cristof Columb al politicei, ar fi descoperit dupe d-lor un nou partid, și acest partid este al viitorului. Ori-cine poate să vie să se adapte la împărăție, ori-cine să se strângă împrejurul nouului șef și nouului drapel, sub acest *Labarum* care poartă pe densus cuvintele sacre : *In hoc signo vinces... Brătianum.*

Pentru cei ce nu știu latinește: In a-cest semn vei birui pe Brătianu.

Programul pe care d. A. îl dă în trăsuri sale generale nu este nic-

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

15 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

DIN ROMANIA SE PRIMESC DIRECT LA ADMINIS-
TRATIA ZIARULUI**La Paris:** la Agence Havas, place de la
bourse, 8.
Agence Libre, rue Notre Dame des Victoires
50, (Place de la Bourse) pentru Paris, Franța,
Germania, Austro-Ungaria, Italia și Marea
Britanie.
Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri
și reclame pe pagina treia 2 lei linia

50 BANI UN NUMER VECIU

REDACTIA SI ADMINISTRATIA

No. 3.—Pista Episcopiei.—No. 3.

noi nici extraordinar. Astă nu va să zică că este rău. Dar ceia ce contestăm este că dănsul ar fi inventia cu brevet a dlor Carp și A. și că numai dlor sunt în drept săl exploateze — *Hic jacet*. Aci și aci. — Săl analizăm dar. El se compune din două părți: Partea teoriilor vagi, care este cea mai banală și cea mai fără însemnatate, și o parte mai precisă care conține vre-o două idei clare, nici mai mult nici mai puțin. Căt pentru partea promisiunilor generale, dănsa are un defect: Însemnată prea mult, nu mai însemnează nimic. Care partid n'a pus pe drapelul său și n'a făgăduit ţeret, tocmai că d. A.: *respectul libertăților publice, domnia legilor, desvoltarea învățământului, asigurarea poziției funcționarilor, și nu mai știu a cădă organizație comunală și județiană?*

Partidul de la putere ni le-a făcut aceste promisiuni ademenitoare și numai comuna și județul le-a organizat de septe sau opt ori până astăzi, și dacă îl va ajuta D-zeu și M. S. are de gând să le mai organizeze.

Asemenea program n'a reușit de valoare de căt după omul care îl îscălește și l-pune înainte. *Tant vaut l'homme, tant vaut la chose.* Dacă aceste promisiuni ni s-ar face personal în numele d-lui A. de ce nu l'am credere? D-lui este un tânăr plin de viitor și fără nici un trecut. Aidez zău! se însercă. Dar d-lui este prea modest și aceste promisiuni ni le face în numele fruntașului neințelește, d-nul Carp. Aci să ne oprim. D. Carp nu e om nou. A făcut parte vre-o 15 ani din partidul conservator, a figurat în Ministerul Manolache Costache și Lascăr Catargiu, a avut chiar onoarea să fie dat în judecata.

Din două lucruri una.

Sau că în aceste adunări și ministrere, n'a făcut să domnească legile, n'a respectat libertățile publice, n'a dezvoltat învățământul public, n'a administrat bine finanțele, și a organizat foarte rău și comuna și județul, așa cum prezintă adversarii partidului conservator, și aliații de astăzi ai d-lui Carp, și atunci ce garanție dă d-lui că într-un viitor cabinet va face mai bine? Or, ceia ce noi credem, toate aceste acuzații sunt în mare parte calomnii, și atunci de ce d. Carp se leaptă de colegii, de complicit d-sale și vrea să easă singur curat, asociându-se chiar căt o dată acestor pornorii în contra partidului și cabinetelor din care a făcut parte? Toata logica d-lui Maiorescu nu va scoate pe d. Carp din acest dilemă.

Să treiem acum la partea programului d-lui Carp și A. care ne pare mai precisă. Două idei vedem aci: *Inamovibilitatea magistraturii și etalonul de aur.* Dar de cind aceste două idei sunt învenția sau patrimoniu esclusiv al d-lui Carp? Si cine ne spune că numai d-lui le sprijină și ar fi în stare să le aplice?

Inamovibilitatea magistraturii datează de la Regulamentul Organic. Repozitul Basile Boerescu a și depus în Senat un proiect în acest scop, și credem că dacă nu toată opoziția, dar că cel puțin acea parte care se intitulează liberala conservatoare, nu ar avea nimic în contra unei asemenea idei. Se ne fie permis chiar să adăugăm, că concursul unui mare partid dă mai multe șanse de îsbândă acestei reforme sociale, de căt chiar adesinea d-lui A., ori căt de magălitoare ar putea fi.

Etoloul de aur. Cestiușa este ginășă și complicată, și nu credem că poate fi fără în lume în care politica generală și viitorul unei națiuni să se poată înprejurul unei teorii economice care este încă foarte contestată, de cele mai înalte autorități în materie. Dar fie și așa. Etoloul de aur este scăparea României. Apoi d-nul Carp este acel care a propus etalonul de aur, cel d'intăi, în discuția financiară și economică care au avut loc în această cestiușă? Dar d-nul Carp nici a luat parte, după căt știm, la discuția ce

s-a petrecut în Adunări pentru înființarea Banca Naționale. D-nul Al. Lăharvari în Cameră, și d-nul George Manu în Senat au susținut toată lupta.

D-lor aș proponuți într-un amendament precis **ca rezerva metalică a Banca se fie în aur și său prezisă și neajunsurile agitului și epoca de hărție** în care trăim.

Dacă dar oră ce alte considerații ar trebui să se pără înaintea marii cestiușii a etalonului de aur, d-lor Al. Lăharvari și George Manu ar trebui să li se dea guvernul. Dar suntem siguri că d-lor n'așează pretenție.

Am terminat cu famosul program A. sau C. A. Vom sărși acum cu o observație la adresa autorului articolelui și inspiratorului său.

Este evident că unirea tutelor partidelor din opoziție pe un program de guvern, pe o teză afirmativă, ar fi poate de dorit.

Însă când se face apel la toate partidele și grupurile pentru a se uni într-o puternică coaliție pentru resturarea unui regim destabilizat, a cere de la aceste partide cu un trecut deosebit o unitate perfectă de vederi, este: o utopie sau o perfidie. O singură idee comună ajunge și aceasta este: *Desrăbirea ţeret de sub stăpânirea de fapt, și aplicarea onestă a regimului constituțional.*

Năștinea va să se aleagă pe a săi.

Ceia ce însă găsim mai curios și mai characteristic, este că tocmai acei doi trei oameni ca d-ni Carp, A. și altii care stăruiesc pentru unirea tutelor pe un program de idee comună și un sistem de guvern hotărît dinainte resping mai cu seamă alianța cu acel cu care această înțelegere ar fi lesne, cu acel cu care sunt aproape de aceiași părere, a dică cu conservatorii, precum d-nii Lascăr Catargiu, G. Manu, Al. Lăharvari, și o primesc cu cel mai mare entuziasm cu acel de care sunt despărțiti și prin program, și prin tendințe, și prin trecut și prin viitor; adică cu lăstare abia despărțite de ieri din tulipană brătienistă, fapt care de altintrele aprobă.

Ce va să zică astăzi, D-le A...?

Oare malele vorbe și latele promisiuni, n'ar ascunde de căt căte-vă meschine învidiu și meschine ambiciozii?

Să ne ferească D-zeu să dăm această interpretare răutăcioasă și poate nedreaptă. Dar încă odată în numele celor mai scumpe interese ale ţeret, rugăm pe toți să se găndească că orele sunt soleme, și imprejurările grave, și că multe mici glasuri trebuie să tacă, pentru a nu se asculta de căt unul singur, acela îl patriotsimul. Dacă d-l. Lascăr Catargiu a mers la d-l. D. Brătianu, d. l. Al. Lăharvari la d-l. Panu, și chiar d-l. Carp la d-l. Fleva, ar fi deplorabil că unirea să nu poată isbuti fiindcă din toți oposanții, d-nul Carp ar respinge numai pe colegii săi din partidul și ministrere conservatoare. — Dacă dar prin această înțelegere s'ar prelungi încă acest regim putred și periculos, țara va sătine trebuie să poarte această grea respundere.

Vă rog D-le Redactor, se publică

aceste cugetări a celei din urmă, și cele mai umile litere din alfabet.

Berlin, 15 Februarie. *Gazeta Germaniei de Nord* aflată ca proclamație împăratul la adresa alegătorilor, nu va apăra, de oare că alegătorii cunosc foarte bine suveranul lor.

Berlin, 15 Februarie. *Un decret ministerial spune că mica stare de asediu a proclamat la Stettin și în 4 districte mărginașa.*

Berlin, 15 Februarie. *Gazeta Germaniei de Nord* vorbind de un articol public în ziarul *La France* din Paris, care articol face pe Germania respunzătoare de resbelul ce ar putea să îmbucnească, citează mai multe articole care au apărut în foaia parisiana, în favoarea revanșei, și în care se vorbea sincer despre relua Alsa-ției și Lorenei, în același timp când se zicea că resbelul e inevitabil între Franța și Germania.

London, 15 Februarie. *Camera Comunelor.* — D. Smith declară că în strarea actuală a negociațiilor începute în privința chestiunii bulgărești, nu e bine să se facă comunicări adiționale în astă privință.

AGENTIA LIBERA

Constantinopole, 15 Februarie.

Poarta activează negocierile în privința Bulgariei, fiindcă se teme de o rescoală în Macedonia. Se zice că Zaharia Stoianoff dispune de un corp de 4000 de oameni gata de a năvăliri în Macedonia, în casul când deslegarea cestiușei bulgare să ar trebă.

Constantinopole, 15 Februarie. *Știri din Salonici* anunță că la Struma s-a descoverit un complot organizat la Sofia cu scopul de a provoca o rescoală în Macedonia.

Autoritățile au luate imediat dispoziții militare spre a împiedica ori-ce turburări.

Pesta, 15 Februarie. *Comitatele Koloman Tisza nu va rămâne mult de trei luni la ministerul finanțelor.*

Tinendă a dirijă alegerile primului ministru ungur va relua atunci portofoliul de interne, încrezînd căt acum baronul de Orczi.

Decretul prin care se primește demisia d-lui Szapary și se numește comitele Tisza la finanțe și baronul de Orczi la interne. *München,* 15 Februarie. Nunciusul Papel a primit o nouă scrisoare din partea cardinalului Jacobini, secretar din Stat la Vatican.

In această scrisoare cardinalul zice că din ordinul direct al Papel comunica că Prea Sfântă Sa e hotărât, dacă membrii Centrului nu vor asculta poveștile sale, să facă un pas decisiv.

Paris, 15 Februarie. *Se fac perchișii domiliare în toată Alassa-Lorena.*

Pretutindeni se fac și arestări politice.

Roma, 15 Februarie. *Criza ministerială urmează.*

D. Depretis este combatut de mulți. Se crede că nu va putea forma cabinetul și că regele va însarcina cu această misiune pe comitele de Robilant.

Viena, 15 Februarie. *Eril s-a presintat ambelor parlamente cererile de credit necesare pentru echipașa landwehrului și landsturmului. Creditul pentru Austria se urcă la 12,011,655 iar acela pentru Ungaria la 7,460,000 florini. Afară de aceasta se vor mai prezenta delegațiunilor cereri de credite comune.*

In expunerea de motive a proectorilor de lege privitoare la aceste credite se spune că guvernul era decis la început echipașa landwehrului și landsturmului. Creditul pentru Austria se urcă la 12,011,655 iar acela pentru Ungaria la 7,460,000 florini. Afară de aceasta se vor mai prezenta delegațiunilor cereri de credite comune.

In cestiușă de la Viena, a primit instrucțiuni în scris de la d. G. Cantacuzino, directorul drumurilor de fier.

TELEGRAAME

AGENTIA HAVAS

ne va înșela în fața grăvelor împrejurări cu căde-va fraze sforațoare patriotice, se înșeală amar.

Patriotic va fi nu de a da concursul unut asemenea om, patriotic va fi de a agita țara contra lui, de a profita de împrejurările grave pentru a l' resurta.

Căci, pentru ce n' s'ar cere nouă mai mult patriotism de căt de la d. I. Brătianu încrenția patriotismului de la 48?

Acest om împreună cu colectivității să sunt ei patrioți? Atunci nu au de căt să se retragă de la putere pentru a liniști spiritele și a face ca cu toții să simuți în fața grăvelor evenimente din afară.

Iată un mijloc foarte simplu și foarte ușor.

Dar d-lor să remână la putere, să continue a comite scandaluri și abuzuri, să fie stăpâni pe țără, iar noi din un sentiment patriotic să își suportăm, ba chiar să le dăm concursul, aceasta ar fi culmea ridicolului și a absurdului.

In asemenea situație nu am fi patrioți ci naiv, ci becișnici; am incursia pe acel oameni a duce țara la peire și aceasta în numele patriotismului.

Vă foarte mulțumim de asemenea patriotism!

Declarând teza zicem: singurul mijloc de a da liniște acestet țeri este retragerea d-lui I. Brătianu. Împrejurările grave prin care trezem și dictează această linie.

PAREREA «ROMANIEI»

Iată ce zice Romania, în aceeași cestiu. Mai înființat organul liberal-conservator respinge ideea de unire în casul unui resbol:

In asemenea condiții equitabile propun Colectivității împăciuirea cu opozitionea, — cu țara întreagă: cu victimele de la Botoșani, cu cele de la Turnu-Măgurele, cu cele de la Valea, cu redacțiile ziarelor independente și cu nefericitorul și inofensivul Staicovici, — pentru a face față evenimentelor ce se desemnează pe bătrânu continent în 1887.

Apoi Romania urmează astfel:

Cu înalte forțe dară România vor trebui să fie piept de aci înainte regimului jafurilor din năntru și al umiliințelor din afară, cu certitudinea că, mult nu va trece, și va ajunge și acest blestemat regim acolo unde a ajuns Domnia lui Mihnea turcicul, și Vornicul lui Stroe Leurdeanu, unice în istorie, după chip și asemănare, cu regimul Colectivitatei.

Amar dară se înșeala colectivității dacă spun că opozitionea va putea sta la vorba și trata pe parolă de onoare despre împăciune cu dălă Radu Mihai, Dimancea, Stătescu, Carada și C-nia.

Ar fi alt Cine-va în poziție, — și după Constituție, și după rațiune, — ca să facă apel la domolirea spiritelor și la concordia tuturor cetățenilor în prevederea furtunilor ce au să susțină.

Acela care vede și care trebuie să cunoască adevărată situație a țerii, ca suprem arbitru între guvern și națiune, acela numai s'ar cuneni să judece pro-

cesul peindinte înaintea sa dintre țară și d. Ioan Brătianu, și, în casul cel mai favorabil guvernului, să se raporte la verdictul corpului electoral, disolvând niște corpori legiuioare ce nu reprezintă adevărată opinie a țerii, și procedând înălță la nouă alegeri cu un guvern nou de moderăție și de conciliație.

BULETIN EXTERIOR

CESTIUNEA BULGARA

Pe când situația a devenit puțin mai înlinșitoare în Occident, lucrurile începă iară și a luă un caracter foarte grav în Peninsula balcanică. Negocierile care urmău de căt-va timp la Constantinopol între delegații regenții bulgari și d.-l. Zankof n'au dat nicu un rezultat. Nicu se poate alt-fel, căci propunerile d-lui Zankof nu țineau la nimic mai puțin de căt a înlocui regența prin un guvern cu totul devotat Rusiei. Să înțelegă că aceste propunerile nu puteau să convine delegaților regenței, cări primeau inspirația lor de la ambasada engleză. De aceia lucrurile au rămas în suspensie.

Asfel cestiu bulgară, în loc să merge spre o soluție, să încurcă din ce în ce mai mult și amenință să devină mărul de discordie, de unde va eșa conflictul cel mare pe care totuș Europa îl așteptă cu atâtă grija.

De căt-va timp deja se produsează unele simtome, care prevăzătoare îsbucnirea acestui nou focar de agitație în Peninsula balcanică.

Să știe de mult că regența bulgară avea intenția d'ă provoca o rescoală în Macedonia, spre a pune prin aceasta pe Turcia într-o poziție dificilă și a o silă să parăsească atitudinea sa filo-rusă.

Acest plan al regenței era susținut într-un mod destul de față de către Anglia. Macedonia era cucerită de agenți englezi cari respundeau banii și escuții populației la rescoală. Dar până acum acestea agitații nu luaseră o formă atât de periculoasă și se puteau crede că regența bulgară nu va voi să puie în pericol toată opera liberării Bulgariei, adăugând la elementele agitației deja existente și altele mai grave și mai periculoase.

Cu toate acestea pare că în căteva zile vom auzi știrea că Macedonia e în plină insurecție. Deja se anunță că bande armate aștăzută trecut granita bulgară și că altele să pregătesc a le urma. Firește că, în față acestel stări de lucruri, Grecia nu va putea să stea indiferentă. Să știe că Grecii au pretenții tradiționale asupra Macedoniei și, în ziuă când Bulgaria vor voi să întinză unirea bulgară și asupra Macedoniei, e sigur că vor întâlni cu o rezistență energetică atât din partea grecilor și din partea românilor.

Așa dar cestiu bulgară, în loc d'ă se simplifică, să complică încă mai mult, și e greu de sperat că atât contrastele de interes între puterile mari că și pretenția etnică ale popoarelor balcanice să se resolve pe calea pacinicii.

V.

INFORMATIUNI

Pe când crimele nihilistilor răndiseră groaza în toată Rusia și mai ales după atentatul încercat pe calea ferată lângă Moscova, călătorile Czarului erau ținute că se poate de secrete. Astfel, se anunță că M. S. va pleca în cutare zi, în cutare oră: la acea zi și oră trenul imperial părăsește gara cu tot ceremonialul obișnuit, dar într-însul nu se află decât suita împăratului care acesta lucea un tren următor având toate apărantele trenurilor ordinare.

D. Ion Brătianu care de unsprezece ani imitează și a ajuns să întrăcă pe autocratul tuturor Rusiilor în exercițiu unei puteri fără margini, a început să îmiteză și în chipul său de călător. Ziarele oficioase fac cunoscut că președintul Consiliului între delegații regenții bulgari și d.-l. Zankof n'au dat nicu un rezultat. Nicu se poate alt-fel, căci propunerile d-lui Zankof nu țineau la nimic mai puțin de căt a înlocui regența prin un guvern cu totul devotat Rusiei. Să înțelegă că aceste propunerile nu puteau să convine delegaților regenței, cări primeau inspirația lor de la ambasada engleză. De aceia lucrurile au rămas în suspensie.

Multe și ciudate sunt formele ne-buniei!

La întrunirea de eri a deputaților, ce a avut loc la d. N. Fleva, d. Carp s'a pronunțat în contra unirii.

DD. Fleva și C. Arion au susținut din toate puterile unirea tuturor grupurilor opozante.

Un consiliu de miniștri a fost întărit azi dimineață la Palat sub preșidenția M. S. Regelui.

Deși d. Carp să va rosti și astă seara la întrunirea de la d. Marghiloman în contra ideei unirii grupurilor opozitioniste, și deși trebuie să se ea diseare o hotărire definitivă, totuș credem că această sedință nu va produce nici o ruptură, nici o unire definitivă.

Junimisti, după că suntem informați, vor căuta prin mijloace dilatorii să evite o hotărire definitivă, și se prelungesc negociațiile.

Pentru înfațarea dinaintea Curței d'apă a procesului său cu casa Jacques Poumey succesor, proces privitor la împrumutul cu primeal orașul București, consiliul comunăl a hotărât ca, pe lîngă avocații săi ordinari, să angajeze încă altii doi dintre notabilitățile baroului.

Primarul ar vrea ca alegerea acestor avocați să se facă fară distincție de opinii politice, căi mai mulți membri ai Consiliului însăcer că să nu se ia de căt d'inte colectivității.

La ministerul justiției se lucrează la o nouă reglementație a serviciului portăreitor. Sperăm că de rândul acesta se va lăsa o mai bună seamă, de căt cu ocazia unei reglementațiilor precedente, de multele și dreptele plângerii ale împrișinătorilor.

Polit-Kneazul Moruzi a făcut azi dimineață inspecția companiei de gendarmi pedepri.

Stiam că gendarmii pedepri fac

parte din armata regulată și în particular din corpul al 2-lea de armată.

Să vedea că d. Moruzi a fost numit general și că înlocuște pe d. Cernat.

Că talie, cel puțin, nu pierdem nimic la schimb.

Un ziar umoristic colectivist va începe să apară în curind sub direcția spiritualului cronicar al «Voinei Naționale» Smaranda Gălnescă, pseudonim care ascunde pe o forță gentilă doamnă, și cu colaborația d-lor N. Orășeanu, Mitică Olănescu, Trandafir Djuvara și Mihăescu Porumbaru (Ploșniță).

Ziarul francez *Le Figaro* în numărul său de la 14 Februarie, anunță că Regele Carol al României și Regele Milan al Serbiei vor merge la Londra spre a face o vizită Reginei Victoria cu ocazia jubileului M. S. pentru 50 de ani de domnie.

Oficiul poștal central ne înștiințează că trenul a căzut din Vârciorova va sosi astăzi cu o întârziere aproxiativă de 5 ore, din cauza că a fost introenit între gările Cârcea și Plești.

Din cauza cărei circulație pe Dunăre a fost cu totul imposibilă.

Națiunea, din împrejurări neprevăzute, nu va începe să apară în noile condiții de căt de Lună 9 curent.

DEPESI TELEGRAFICE

AGENTIA LIBERA

Berlin, 16 Februarie. — Stirea ce s'a respândit la Burse că Împăratul Wilhelm și din nou indispus este cu totul neexactă.

Împăratul se astăză și chiar eri a primit pe mai multe persoane în audiție.

Berlin, 16 Februarie. — D. de Keudell, ambasadorul Germaniei pe lângă Curtea din Italia, a sosit eri aici.

A fost înălțat prim în audiență de către principale moștenitor.

Se zice că d. de Keudell aduce o scrisoare autografa a regelui Umbert pentru împăratul Germaniei.

CRONICA TEATRALĂ

GUSTUL PUBLICULUI

Vorba românească: «Unaia 'i place popa, altuia preoteasa și altuia fată popea» este cu desăvârșire adevărată mai ales în cestiu teatrală.

Dacă din spectatorii care au asistat la o dramă sau comedie, am lăsat numai cinci — vorbesc despre spectatorii cu care cunoștințe literare — și 'i am întrebat în parte ce anume le-a plăcut sau plăcut, ne vom ciocni negreșit cu cinci păreri, cu cinci gusturi diferențiate.

Spre pildă în *Patrie*, vom avea spectatori care găsesc contra legilor naturii caracterul ducelui d'Alba, alti care nu se impacă cu Dolores, alții care nu pot înțelege patriotismul prea

prea afară din cale al lui Rysoor, patriotism care face să erte păcatele nevestei și ale prietenului său.

Apoi, vom avea spectatori, mai ales de căi cu musca pe căciulă, care aplaudă toate nădrăvările ce face Dolores, simțind în fundul inimii că femeia când iubește adevărat, nu face niciodată prea multe nebunii și sacrificii.

In sfârșit vom avea spectatori care găsesc foarte la locul lor toate caracterele ce par altora contră natură.

In asemenea condiții, înțeleg că este de gru unu autor să scrie dupe gustul publicului și unu director de teatru să aleagă o piesă pe placul Intregului public.

Din fericire numărul cel mare al spectatorilor nu e aşa cărtitor: unora le place doar să râză la teatru, altora doar să plângă.

Sunt persoane care nu se întorc mulțumite acasă de căt dacă într-o dramă a fost cel puțin două otrăviri, o rapire de copil, o înjunghiere și dacă până la sfârșit a murit atâtă lume în căt ai crede că a trecut ciuma pe scenă. Acestora nu le place în Hamlet de căt au numai scenă când dătoți ortul popei.

Persoanele care au slabiciune pentru comediiile caraghice, aplaudă de obicei și sunt gata să strige *bis* când vine Guliță în scenă cu o gheată în picior și altă în mână, când cântă flașnetă, când rolul săilește pe un actor să se impiedice și să cază. In sfârșit a cecchia aplaudă la toate glumele din torotor.

Ințeleg că cee ce francezul numește le *gross public*, dupe al căruia gust nu se impune să ne luăm.

Alușile subțiri, cuvintele cu sare, situațiile adeverat dramatice sau comice sunt puțin înțelese.

E foarte restrins numărul acestora care fie în drame, fie în comedii, și, simt, ce este adeverat frumos.

Istoria gustului publicului îmi amintește o anecdotă cu care am să încheiu această cronică.

Fac și eu ca d. Brătianu.

Pe la 1880, scrisese o comedioară într-un act intitulată *Uite popa... nu e popa*, care s'a jucat la teatru național. Era vorba despre niște parinți care viață mereu un genire pentru fica lor și care de căte ori închătu că un băiat, își închipuia că a pus mână pe un genire, dar vedea că pe urmă că s'a înșelat.

La sfârșitul reprezentației, un domn — nu terchea berchea — un domn care juca un rol politic, căci a fost prefect, deputat, și nu mai știa ce, se apropie de mine, mă strâns de mână felicitându-mă dupe obicei, și mi zise cea mai mare convingere și seriozitate:

— Mi-a plăcut foarte mult farsa astă, dar îi găsesc un cusur. Pe afiș serie: *Uite popa... nu e popa*.

— Ei?

— El, ar trebui să apară popa la sfîrșitul piesei, căci alțimulăre nu se înțelege titlul.

Ințeleg că el începe să fac să înțelegă pe criticul meu că subiectul piesei se reazemă pe cunoșcutul joc de cărți: *Uite popa nu e popa*. Ințeleg că se

d-tale voiă da să-mi facă niște cercei... nu 'i voi lăsa nici o dată din urechi... Prințesa, aș să vezi Europa.... Nu coase atâtă diamantă de tunica mea... mi-e prea cald așa, sunt prea greu îmbrăcat. Îmi vine înăbușeala.

Să sudoarea ivora pe fruntea matelotului, care se sbuciumă pe jetul său.

— Pune-ți mi-i iute înăbușimile.... de piele de elefant albastru... repede.. nisipul și feribute... ce soare... nisipul mă arde, aide odată, grăbiți-vă... A...

Si matelotul se deșteptă, în mijlocul svârșitorilor sale; crezând că și pune g

